

[Undervisningsministeren.]

svanger Lovgivning, han talte om at give dem Vaaben i Hænde. Jeg vil gerne sige, at den, der giver det tyske Mindretal Vaaben i Hænde, er ikke Forslaget, men det ærede Medlem med sine Udtalelser.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at Udvalget, der var paa Rejse i Sønderjylland, ikke havde haft Lejlighed til at høre Udtalelser fra Mindretallet, forstaaet i en anden Betydning end den, jeg lige har omtalt. Det beklager jeg i allerhøjeste Grad, men Mindretallet i den Forstand, altsaa de, der holder paa de kommunale tysksprogede Skoler, havde jo nøjagtig den samme Ret til og Mulighed for at søge Foretræde hos Udvalget, som de andre havde. Jeg spurgte Gang paa Gang efter det, for jeg syntes, det var meget uheldigt at komme derned og blive ensidigt orienteret. Denne Beklagelse over, hvordan det gik paa Rejsen, skal ikke rettes mod andre end dem, der forsøgte at komme, da Tiden var.

Jeg vil til Slut gerne sige, at det er med god Samvittighed og ogsaa med Frimodighed, at jeg har forelagt dette Lovforslag. Jeg vil slet ikke benægte — det har jeg ogsaa sagt før —, at man kan diskutere, om det er klogt og rigtigt set fra dansk Synspunkt og set fra det tyske Mindretals Synspunkt at opretholde de tysksprogede kommunale Skoler, det kan man udmærket gøre, og man kan plædere for det ene eller det andet, men hvis man lægger det op i det Plan, at naar vi forlader de tysksprogede kommunale Skoler, har vi forladt Frihedslinien af 1920, saa gør vi Fortræd ved at sige det, for det er nemlig urigtigt. Derfor vil jeg bede om, at man forlader hele denne, jeg er ikke tilbøjelig til at kalde den Argumentation, men jeg er tilbøjelig til at kalde den Agitation, for den kan ikke holde for en nærmere Betragtning.

Man maa nu alligevel være klar over et Par Ting. Man maa være klar over, at man kan gennemføre meget administrativt imod en Befolknings Ønsker, men jeg tror ikke, at man ret længe kan have en Skoleordning i Nordslesvig imod saa at sige hele Befolkningens Ønsker. Den bliver umulig at administrere. Vi maa have en Ordning paa disse Forhold, og det er der ogsaa Enighed om; men Mindretallet her i Salen er uenigt. Det ærede Medlem Hr. Jørgen

Otsen vilde i Overensstemmelse med sine Partifæller i Folketinget have Afgørelsen nu, fordi han ligesom de erkendte, at vi ikke kan blive ved at fortsætte med den Suspensionstilstand, vi lever i i skolemæssig Henseende dernede, medens det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) vil fortsætte med at trække Sagen ud, jeg tør nok sige, i det ganske uvisse. Ingen ved, hvornaar Forholdene er afklaret i Sydslesvig, og det skulde være et Kriterium for, hvornaar vi skulde kunne træffe en Ordning med Hensyn til vore Skoleforhold i Nordslesvig. Ja, men saa bliver vi aldrig færdige. Det ærede Medlem maa da være klar over, for det er jo konstateret, at der ganske givet er et betydeligt Flertal i det danske Folketing for, at vi nu træffer en Afgørelse, og jeg udtaler Haabet om, at der ogsaa her i det høje Landsting er et Flertal for, at vi faar en Ordning af vore Skoleforhold i Sønderjylland. Og saa nærer jeg ikke Tvivl om, at det ogsaa vil vise sig, at det er en Ordning, der kan holde ud i Fremtiden. Det er i hvert Fald ikke en Ordning, der betyder, at nu forlader Danmark sin frisindede Skolelovgivning over for Mindretallet. Det er tværtimod en Ordning, der helt og fuldt fastholder denne, men ganske vist forlader den praktiske Udformning af denne Frihedstanke, for saa vidt angaar de kommunale tysksprogede Skoler. Den forlader vi, det maa vi erkende, og man kan sige, at det er en Begrænsning, men selve Princippet er fuldt ud bevaret.

Alfred Kristensen: Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion. Jeg har kun et Par ganske smaa Bemærkninger at gøre. Jeg vil betragte det som ørkesløst og nytteløst at føre Diskussionen videre, særlig naar den bliver ført ud i Paastande som dem, der er fremsat af særlig det ærede Medlem Hr. Jørgen Otsen og det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle).

Jeg synes, det er dristigt, naar det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) her fra Talerstolen fremsætter en Udtalelse, som kun kan opfattes som en Trusel om, at Arbejdet i Udvalget vil blive meget langvarigt, eller noget i Retning af, at Lovforslaget skal kvæles i Udvalget. Saadanne Udtalelser burde det ærede Medlem ikke fremsætte. Man plejer dog gerne ogsaa i